

Warszawa, dnia 31 sierpnia 2017 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER CYFRYZACJI

BM-WSKN.051.51.2017

Szanowna Pani,

W odpowiedzi na pismo 05130835/17 dotyczące funkcjonowania central telefonicznych oraz obowiązku przechowywania i kontrolowania danych przez dostawców usług telekomunikacyjnych oraz dostawców usług internetowych, przekazuję poniższe wyjaśnienia.

Ad 1

Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych w publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu, za pomocą prostych środków, możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej¹. Oznacza to, że co do zasady każdy abonent korzystający z publicznie dostępnych usług telefonicznych ma możliwość zablokowania połączeń anonimowych, w związku z czym należy uznać, że Pani postulat jest już uwzględniony w przepisach prawa.

Ad 2

Odnosząc się do postulatu nałożenia obowiązku rejestracji i archiwizacji wiadomości SMS, MMS i nagrań przez centrale telefoniczne na okres do 3 lat w celu ewentualnego postępowania sądowego należy wyjaśnić, że ustawa Prawo telekomunikacyjne nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przepisy te zobowiązują operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do zatrzymywania i przechowywania danych dotyczących połączeń przez 12 miesięcy. Przepisy nakładające obowiązki dotyczące przechowywania danych w

¹ Zgodnie z art. 171 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo telekomunikacyjne – Dz. U. z 2016 r. poz. 1489 z późn. zm.

sposób precyzyjny określają zakres i czas ich przechowywania, uwzględniając zarówno potrzeby organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i porządek publiczny, jak również koszty przechowywania tych danych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, które w konsekwencji ponoszą wszyscy użytkownicy usług telekomunikacyjnych płacąc swoje rachunki. W związku z tym wydaje się, że niezasadne jest nakładanie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązku przechowywania tego typu przekazów.

Ad 3

Dostawca usług internetowych, co do zasady nie ingeruje w treści przesyłane za pośrednictwem swoich usług. Usługi o których Pani wspomina, tj. komunikatory, strony towarzyskie, portale społecznościowe, blogi, fora itp. są regulowane przepisami ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną². Ustawa określa³, że usługodawca, który świadczy usługi obejmujące transmisję i przechowywanie danych pochodzących od osób trzecich nie ponosi za nie, z pewnymi wyjątkami określonymi w ustawie, odpowiedzialności. Wyłączenie obejmuje podmioty będące pośrednikami w przekazywaniu usług świadczonych przez inne osoby. Podmioty świadczące usługi tego typu nie są również obowiązane do sprawdzania przekazywanych, przechowywanych lub udostępnianych przez siebie danych⁴. Brak obowiązku sprawdzania tego typu danych wynika przede wszystkim z przyczyn obiektywnych, gdyż usługi świadczone przez te podmioty obejmują najczęściej tak wielkie ilości przekazywanych treści, że ich kontrola i analiza pod kątem zgodności z prawem byłaby bardzo utrudniona. W związku z tym obrębie żadnej z tego typu usług nie ma wymogu sprawdzania zawartości informacji ani aktywnego doszukiwania się w pewnych faktach lub okolicznościach wskazówek, które mogłyby świadczyć o naruszeniu prawa.

Dodatkowo pragnę wyjaśnić, że wspomniane wyżej przepisy są odzwierciedleniem w polskim porządku prawnym przepisów dyrektywy unijnej o handlu elektronicznym⁵. Wobec powyższego nakładanie na dostawców usług internetowych obowiązku przechowywania i nadzorowania treści niezgodnych z prawem jest nieuzasadnione.

Z upoważnienia,

Magdalena Soszyńska

ZASTĘPCA DYREKTORA

Biura Ministra Ministerstwa Cyfryzacji

/-podpisano elektronicznie/

² Dz. U. z 2017 r. poz. 1219

³ Art. 12-14 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną

⁴ Art. 15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną

⁵ DYREKTYWA 2000/31/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym).